

תביעת רשלנות - טיפול הפריה לא צלח

אישה עוכבה במשך כ-6 שנים בטיפולי פוריות שלא סייעו לה, במקום להישלח להפריה חוץ גופית. בימ"ש השלום בתל אביב חייב את קופ"ח לאומית לפצות אותה ב-361 אלף שקלים.

בשנת 1992, בהיותה בת 32, ילדה האישה את בתה הבכורה. כעבור שנה היא ובעלה החליטו להרות בשנית וכשלא הצליחו לעשות זאת בדרך הטבע הם פנו לרופא נשים בקופ"ח לאומית.

בהמלצת הרופא, החלה האישה בטיפולי פוריות. הטיפולים הרבים שעברה לא הצליחו, ולכן ב-2001 היא הופנתה לטיפולי הפריה חוץ גופית. אלא שגם אז לא הצליחה האישה להיכנס להריון, והיא החליטה לתבוע את רופא הנשים בטענה שהעיכוב בהפנייתה לטיפולי הפריה חוץ גופית, הוא שסיכל את סיכוייה להביא ילד נוסף לעולם.

בתביעה שהוגשה לבימ"ש השלום בתל אביב, טענה האישה שטיפולי הפוריות המיותרים אליהם הופנתה, שלוו בשימוש בתרופות רבות, העבירו אותה מסכת ייסורים והשפיעו על מצבה הרפואי, הרגשי והמשפחתי. לדבריה, לו היה הרופא מאבחן אותה באופן ראוי, היה שולח אותה באופן מידי לטיפולי הפריה החוץ גופית.

הנתבעים לעומת זאת, הפנו אצבע מאשימה לעבר התובעת, וטענו כי מצבה הרפואי וחוסר שיתוף הפעולה עמם הם אלו שמנעו ממנה ללדת. לדבריהם, במהלך השנים היא לא הגיעה בעקביות לטיפולים ואף הפסיקה אותם למשך שנה וחצי, ומעולם לא התלוננה על סבלה.

התובעת השיבה שהיא לא הפסיקה את קבלת הטיפולים, ולו הייתה עושה כן, היה על כך תיעוד ברשומות הרפואיות.

המומחה שמונה מטעם ביהמ"ש קבע, שבדרך כלל אם טיפולי הפוריות לא מצליחים אחרי שנה-שנתיים, יש להפנות את המטופלת לטיפולי הפריה. במקרה זה התובעת הופנתה רק לאחר 6 שנים. עיכוב זה הביא לכך שכשהיא הגיעה לטיפולי הפריה כשהייתה כבר בת למעלה מ-40, איכות הביציות הייתה נמוכה. המומחה הוסיף שקיים הבדל מהותי בין איכות הביציות בגיל 35 לבין איכותן בגילאי 40 ומעלה.

נשלל הסיכוי להיכנס להריון

השופט אליהו קידר ציין שמאחר שהרופא הנתבע הלך לעולמו בעת בירור התביעה, נותרו שאלות רבות ללא מענה. עם זאת, חומר הראיות מספיק כדי לקבוע שכבר בעת בירור מצבה הראשוני, בעת הגעתה לרופא-הנתבע כבר ניתן היה לדעת שאינה פורייה ושסביר להניח שטיפולי הפוריות לא יסייעו לה.

בהתאם לחוות דעתו של המומחה, קבע השופט שהיה על הנתבע לשלוח את התובעת לטיפולי הפריה חוץ גופית כבר בחלוף שנה של טיפולי פוריות לא מוצלחים. עוד נקבע, שהנתבע לא ביצע בתובעת את הבדיקות הנדרשות וקיבל את החלטותיו על סמך נתונים חסרים. התנהלות זו, פסק השופט, מבססת את התרשלנותו, שהביאה לעיכוב בהפניית התובעת לטיפולי הפריה.

לפי השופט, עצם העובדה שנשלל מהתובעת הסיכוי הראשוני להיכנס להריון מספיקה כדי להטיל אחריות על הנתבעים. השופט הוסיף וקבע כי קיים קשר סיבתי בין כך שהתובעת לא הצליחה להרות, לבין העיכוב בהפנייתה לטיפולי הפריה ומתן טיפולים לא רלוונטיים במשך תקופה ארוכה מדי.

על כן, קבע **השופט**, שהנתבעים התרשלו. קופ"ח לאומית חויבה לפצות את התובעת ב-292 אלף שקלים בגין הכאב והסבל שעברה, רכישת התרופות לטיפולים והחזר הוצאות נסיעה, וכן לשלם לה הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד של 69 אלף שקלים.